

Володимир Садівничий,
завідувач кафедри журналістики та філології
Сумського державного університету,
доктор наук із соціальних комунікацій

Volodymyr Sadivnychi,
Doctor of Science in Social Communications
Head of the Department of Journalism and Philology,
Sumy State University

Email: v.sadiv@journ.sumdu.edu.ua
ORCID iD: 0000-0002-4163-8954

DOI <https://doi.org/10.28925/2524-2644.2022.2-14.9>

**РЕЦЕНЗІЯ
НА РУКОПИС КОЛЕКТИВНОЇ МОНОГРАФІЇ
«МЕДІАЗНАВЧІ СТУДІЇ В ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОМУ ДИСКУРСІ
УКРАЇНИ»**

*(автори: Іващенко В. Л., Сошинська В. Є., Сошинська Я. Є.,
Григоревська О. В., Алфьорова З. І., Плеханова Т. М., Карась М. А.,
Хамедова О. А. Київ, 237 с.)*

**REVIEW
OF THE MANUSCRIPT OF THE COLLECTIVE MONOGRAPH
“MEDIA SCIENCE STUDIES IN EUROPEAN INTEGRATION DISCOURSE
OF UKRAINE”**

Колективна монографія «Медіазнавчі студії в євроінтеграційному дискурсі України» є одним із результатів комплексного дослідження за науковою темою Факультету журналістики «Медіазнавчі студії в науковому та освітньому дискурсах». У поданому до друку рукописі йдеться про становлення нової міждисциплінарної галузі знання — медіазнавства, що її науковці в різних країнах називають по-різному. Аналізуючи європейський досвід із цього доволі актуального й затребуваного часом питання, автори монографії частково екстраполюють його на вивчення проблематики формування цієї галузі й в Україні. Відсутність в українському науковому дискурсі праць, які б систематизували дослідницьку парадигму медіазнавства в аспекті окреслення його наукових та навчальних дисциплін, а також структурних підрозділів, дає підстави вбачати в пропонованій

монографії новаторський підхід до висвітлення важливої проблеми.

Монографія складається з чотирьох частин, кожна з яких має по два розділи, структуровані за підрозділами.

Перша частина актуалізує загальну проблематику й орієнтує на пролегомени до медіазнавства як нової міждисциплінарної галузі знання та медіаосвітні наративи з питань інформаційної й цифрової грамотності в неформальній освіті. Обидва питання висвітлюються з опертям на ґрунтовний аналіз європейських освітніх і науково-дослідницьких практик.

Друга частина — це вивчення концептуально-методологічних засад європейського досвіду медіатизації бібліотек та його впровадження в українські реалії, що заслуговує на особливу увагу з огляду на входження в проблематику медіакультури як одного з потужних медіадослідницьких напрямів. У третій

частині йдеться про комунікаційні аспекти сучасного медіазнавства, що його номінує термін *медіакомунікації*. Більшою мірою зацентовано увагу на арткомунікації та комунікативних наративах промоції. В обох частинах (другій і третій) окреслено лише окремі фрагменти медіакультурного й медіакомунікаційного дослідницьких напрямів у медіазнавстві. Звичайно, в одній монографії прописати всі проблемні аспекти цих напрямів неможливо. Це колосальна робота, яка вимагає окремого дослідження.

Четверта частина торкається питань традиційного пресознавства як одного з розділів медіазнавства та його ролі в цифрову добу. Проаналізовано світові тенденції в медіа та сучасний

український газетний ринок, а також гендерні медійні студії з огляду на закордонний та український досвід, що відповідає запитам сьогодення.

Рукопис монографії засвідчує солідний рівень теоретичної підготовки авторів, повну відповідність викладу матеріалу нормам наукового стилю, грамотне оформлення списку літератури, відповідність використаних у дослідженні методів сучасним досягненням науки. Монографія цілком може бути впроваджена у викладання навчальних курсів закладів вищої освіти з підготовки бакалаврів і магістрів за спеціальністю «Журналістика», що дає всі підстави рекомендувати її рукопис до друку.

Надіслано до редакції: 14.12.2022 р.